

Міністерство освіти і науки України
Рівненська обласна державна адміністрація
Рівненський відокремлений підрозділ «Центр розвитку місцевого самоврядування»
Національний університет водного господарства та природокористування
Національна академія державного управління при Президентові України
Рівненська міська рада
Міжнародний інститут інновацій «Освіта-наука-розвиток» (м. Варшава, Польща)
Поліський державний університет (м. Пінськ, Білорусь)
Університет Північної Кароліни (м. Грінсборо, США)
ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» Національної Академії педагогічних наук України
Львівський національний аграрний університет
Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління

МАТЕРІАЛИ

I Міжнародної науково-методичної конференції

**«Децентралізація влади, проведення реформ в Україні.
Сучасний стан та проблеми підготовки кадрів
для об'єднаних територіальних громад»**

19-20 жовтня 2017 року

Це видання було профінансовано Європейським Союзом в рамках Програми «U-LEAD з Європою». Зміст цієї публікації належить авторам і не є відображенням позиції Програми «U-LEAD з Європою», Європейського Союзу та його країн-членів Данії, Естонії, Німеччини, Польщі та Швеції.

Рекомендовано до друку Вченою радою Національного університету водного господарства та природокористування (протокол № 8 від 13 жовтня 2017 року)

Редакційна колегія:

Мошинський В., д.с.-г.н., проф., ректор НУВГП; **Гвоздзьєвіч С.**, кандидат наук Державної професійної вищої школи ім. Якуба з Парадижу в Гожові-Великопольському (Гожув-Великопольський, Польща); **Савіна Н.**, д.е.н., професор, проректор з наукової роботи та міжнародних зв'язків НУВГП; **Сорока В.**, к.с.-г. н., доцент, проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи НУВГП; **Микитин Т.**, к.т.н., доцент, експерт ВПР ЦРМС; **Валюх А.**, к.е.н., доцент, директор ННІ економіки та менеджменту НУВГП; **Сазонець І.**, д.е.н., професор НУВГП; **Шебеко К.**, ректор Поліського державного університету, д.е.н., професор (Білорусь, м. Пінськ), **Рачинський А.**, Академія державного управління при Президентові України; д.н.д.у., професор; **Сохнич А.**, завідувач кафедри управління земельними ресурсами Львівського національного аграрного університету України, д.е.н., професор; **Якимчук А.**, д.е.н., професор НУВГП.

За зміст публікацій несуть відповідальність автори.

Д 396 **Децентралізація влади, проведення реформ в Україні. Сучасний стан та проблеми підготовки кадрів для об'єднаних територіальних громад** : мат-ли I Міжнар. наук.-метод. конф. – Рівне : Волин. обереги, 2017. – 186 с.

ISBN 978-966-416-521-8

У збірнику опубліковано тези учасників I Міжнародної науково-методичної конференції «Децентралізація влади, проведення реформ в Україні. Сучасний стан та проблеми підготовки кадрів для об'єднаних територіальних громад», 19-20 жовтня 2017 року.

УДК 3.071.6(477)+3.088.6(477)

ISBN 978-966-416-521-8

© Автори статей, 2017
© "Волинські обереги", 2017

За підтримки програми "U-LEAD з Європою"

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1.

Економічні аспекти децентралізації в Україні

Акімова Л.М., Акімов О.О. Деякі аспекти інституційного середовища національної економіки	5
Акімова Л.М., Акімов О.О. Формування системи економічної безпеки, як об'єкту управління різних видів фінансових установ	6
Білоус Н.М. Децентралізація по-медичному в умовах соціально-політичного становища України	8
Боденчук В.М., Жемба А.Й. Захист економіки та прав споживачів від недобросовісної конкуренції в Рівненській області	11
Василів В.Б., Барабаш Б.В. Оцінка впливу міжбюджетних трансфертів на власні надходження об'єднаних територіальних громад	13
Вдовиченко Ю.В. Трансформація інституційної середовища координації електронної торгівлі	15
Гладченко А.Ю. Корпоративні моделі забезпечення економічної рівноваги	16
Дума В.Л. Зарубіжний досвід забезпечення децентралізації фінансових ресурсів	18
Зінкевич О.В. Тлумачення економічного змісту категорії «основні засоби»	20
Коленда Н.В. Децентралізація влади та її вплив на соціально-економічну безпеку громад	22
Колеснікова М.М., Котик О.В. Сучасний стан фінансової децентралізації в Україні	24
Кондрацька Н.М., Лисачок А.В. Зовнішні та внутрішні загрози економічної безпеки підприємств регіону (на прикладі ПРАТ "Рівненська фабрика нетканних матеріалів")	26
Костюкевич Р.М., Костюкевич А.М., Мандзюк О.М. Ціннісно-орієнтована модель управління портфелем проектів об'єднаної територіальної громади	28
Кузнєцова Т.В., Сіпайло Л.Г. Основні засади формування державної системи стимулювання інноваційної діяльності підприємств у зарубіжних країнах	32
Лазутіна Л.О. Вплив фінансової децентралізації на дохідність місцевих бюджетів	34
Ляхович О.О. Фінансове забезпечення об'єднаних територіальних громад в Україні	35
Мальчик М.В., Оплачко І.О. Особливості функціонування електронної системи публічних закупівель PROZORRO в умовах децентралізації влади	38
Мальчик М.В., Попко О.В. Децентралізація в Україні: сучасні соціальні настрої	41
Меліхова Т.Л. Інвестиційна політика м. Рівного в умовах децентралізації	43
Мельник Л.М. Децентралізація процесу акумулювання бюджетних ресурсів	45
Мельник Л.В. Правове регулювання іпотечного кредитування аграрної сфери	47
Пахаренко О.В., Підгрушний В.А. Децентралізація в Україні: теоретичний та прикладний аспекти	50
Пивоварчук Л.В. Трансформація інституційного забезпечення реалізації соціальних гарантій держави за принципом децентралізації	52
Попко О.В., Сидоренко Д.Ю. Децентралізація влади: досвід Польщі	54
Радченко О.Д. Донорські програми підтримки розвитку сільських територій в умовах децентралізації	57
Рябоконт М.В. Роль корпорацій науково-технологічному розвитку підприємницької діяльності	59
Сіпайло Н.А. Принципи лібералізації підприємництва в сфері готельного господарства України	60
Сотник І.М., Мазін Ю.О. Вплив бюджетної децентралізації на стимулювання енергозбереження в регіонах України	62
Стойко Н.Є. Рекреаційні території як складова соціально-економічного розвитку об'єднаних територіальних громад	64
Хижнякова Н.О. Роль об'єднаних територіальних громад у вирішенні місцевих та регіональних еколого-економічних проблем	66
Шило Ж.С. Напрями реформування банківської системи в умовах децентралізації влади в Україні	68
Скрипчук П.М., Куницький С.О. Інформаційне забезпечення розвитку конкурентоспроможного органічного сільського господарства України в умовах децентралізації влади	71
Подлевський А.А., Рудик В.І. Світові тенденції кластеризації економіки у контексті децентралізації влади в Україні	73

СЕКЦІЯ 2.

Публічне адміністрування та правове забезпечення реформи децентралізації

Wacław Brzęk, Gwoździewicz Sylwia. Regulatory impact assessment ex-post (ria ex-post) towards the polish law	75
Daniel Szybowski. The quality of knowledge and its impact on organization success	79
Joanna Lubimow. Rola straży granicznej w identyfikowaniu i przeciwdziałaniu zagrożeniom determinowanym ruchami migracyjnymi	83
Антонова С.С., Пилипчук А., Щербан С. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів публічного управління Рівненщини в контексті децентралізації влади	88
Валух А.М. Економічний механізм збереження природного капіталу: перспективи вдосконалення	90
Войтюк М.М. Модель соціальної політики в Україні в контексті процесів інституціоналізації	92
Гбур З.В. Теоретичні основи економічної безпеки та її становлення в Україні	95
Данюк І.Р., Жарко О.Г. Добровільне об'єднання територіальних громад як один з шляхів до децентралізації	98
Дробко Е.В. Корупція в органах державної влади та органах місцевого самоврядування. Причини явища	99
Заєць М.С. Становлення та розвиток аутсорсингу як сучасної концепції ведення бізнесу	101
Калініченко О.Ф. Децентралізація в умовах глобалізаційних процесів: політичний вимір	104

Кушнір М.О. До питання пріоритету інституційно-правового забезпечення фінансової підтримки розвитку окремої сфери публічного управління	105
Корбутяк В.І., Присяжнюк М.М. Особливості документального забезпечення органів державної влади в умовах децентралізації	106
Маланчук Л.О. Аналіз основних показників процесу децентралізації (на прикладі Рівненської області)	108
Малиновський В.Я. Особливості процесу об'єднання територіальних громад у Волинській області	109
Маргинюк Г.Ф. Особливості застосування нових інформаційно-комунікаційних технологій студентами гуманітарних спеціальностей під час дистанційної форми навчання	113
Матковська І.Д. Публічне адміністрування та правове забезпечення реформи децентралізації	116
Найда І.В. Формування громадянської ідентичності української молоді на етапі децентралізації влади	118
Окорський В.П., Сивий Р.П. Напрями формування інноваційної моделі розвитку людських ресурсів за умов децентралізації органів місцевого самоврядування	120
Півень В.В. Визначення поняття «консалтинг»	123
Репута О.В. Легалізація територіальної громади	124
Романенко Є.О. Незворотність реформи державного управління	126
Сосницька Н.В. Правове забезпечення земельної реформи в умовах децентралізації	128
Сохнич А.Я., Богіра М.С. Методологічні аспекти створення та розвитку об'єднаних територіальних громад	130
Тарас В., Зайцев Д.Б. «Зелені» тарифи: економічні основи впровадження і досвід США	132
Федина К.М. Проблеми правового регулювання реформи децентралізації та її міжнародні аспекти	134
Чаплай І.В. Основні етапи становлення соціально-громадянського потенціалу державного розвитку	136
Чорнобрива О.В. Хід реформи децентралізації	137
Якимчук А.Ю. Просторове планування територій у системі державного управління	138
Якимчук А.Ю., Ярошук В.В. Управління місцевими фінансами як забезпечення успішного розвитку територіальних громад	140

СЕКЦІЯ 3.

Децентралізація в умовах глобалізаційних процесів: філософські, мовно-культурологічні та історико-політологічні виміри

Біла С.О. Інституціоналізація ідей децентралізації в теоріях публічного управління	143
Krasnomovets O.I., Mamchur V.M., Zoshchuk N.V. Economic diagnoses for development of Ukraine in 2018: forecasts and risks	146
Zoshchuk N.V. Cultural and national concepts in literature	147
Клець М.В., Клець Д.В. Специфіка українського самоврядування в умовах поглиблення євроінтеграції	149
Корбутяк В.І., Спешилова О.С. Організація роботи державних архівних установ в умовах реформування органів державної влади	151
Мельничук М.С. Нумінозність та aggloma-mento мистецтва католицизму в ракурсі диктату сьогодення	153
Пікалов Ю.В. Імперативи акселерації інноваційного розвитку підприємницької діяльності	156
Цецик Я.П. Державна політика II Речі посполитої на Волині у 1921–1928 рр.	157

СЕКЦІЯ 4.

Підготовка кадрів для проведення реформ децентралізації: ресурсні, інформаційні, інноваційні, транспортні технології

Алейнікова О.В. Децентралізація влади: освітня реформа	159
Черчик Л.М. Стратегічне мислення як складова набору компетенцій державного службовця	161
Lebedieva N.A. Innovative means in the foreign language training process of personnel education with specialty "public administration and management"	163
Барбінова А.В. Професійна підготовка майбутнього вчителя до діяльності у школі сільської місцевості	165
Кірічок О.Г. Організація виховної роботи зі студентами – майбутніми фахівцями з транспортних технологій у вищому навчальному закладі	167
Клімова А.В. Ліцензійні умови провадження освітньої діяльності закладами вищої освіти при підготовці кадрів для територіальних громад та органів місцевого самоврядування в умовах децентралізації влади	169
Микитин Т.М., Сивий Р.П. Проблеми підготовки кадрів для об'єднаних територіальних громад Рівненщини	171
Охріменко І.В. Кооперативна просвіта, як фактор підвищення добробуту територіальних громад	173
Пашкевич С.М., Кристопчук М.Є. Управління громадським пасажирським транспортом в малих містах	175
Русіна Н.Г. «Просторова організація економіки» як напрям підготовки фахівців для органів місцевого самоврядування: досвід республіки Польща	177
Сас Н.М. Розвиток колективної сприйнятливості до нового	179
Хігров І.О. Щодо організації пасажирських перевезень громадським транспортом м. Дубно	182
Савіна Н.Б., Сазонець І.Л. Внутрішня політика польської адміністрації на Волині напередодні Другої світової війни	184

- б) рішення представницького органу місцевого самоврядування про затвердження статуту;
- в) протокол пленарного засідання представницького органу місцевого самоврядування, на якому прийнято рішення про реєстрацію статуту.

Заява про реєстрацію статуту розглядається в місячний термін. З моменту легалізації, територіальна громада набуває дієздатності та деліктоздатності, тобто здатності самостійно своїми діями здійснювати юридичні права та обов'язки, а також нести відповідальність за свої протиправні вчинки.

Конституційні повноваження територіальної громади. Відповідно до ст.ст. 141, 142, 143 Конституції України, територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування мають наступні повноваження:

- на основі загального, рівного, прямого виборчого права обирають шляхом таємного голосування відповідно сільського, селищного, міського голову, який очолює виконавчий орган ради та головує на її засіданнях.
- можуть об'єднувати на договірних засадах об'єкти комунальної власності, а також кошти бюджетів для виконання спільних проектів або для спільного фінансування (утримання) комунальних підприємств, організацій і установ, створювати для цього відповідні органи і служби.
- управляють майном, що є в комунальній власності;
- затверджують програми соціально-економічного та культурного розвитку і контролюють їх виконання;
- затверджують бюджети відповідних адміністративно-територіальних одиниць і контролюють їх виконання; встановлюють місцеві податки і збори відповідно до закону;
- забезпечують проведення місцевих референдумів та реалізацію їх результатів;
- утворюють, реорганізують та ліквідовують комунальні підприємства, організації і установи, а також здійснюють контроль за їх діяльністю;
- вирішують інші питання місцевого значення, віднесені законом до їхньої компетенції.

Отже, проведення легалізації територіальної громади – це лише перший етап на шляху до розширення її повноважень та реалізації своїх функцій під час здійснення місцевого самоврядування, наступним етапом є здійснення повноважень з метою функціонування самодостатньої територіальної громади.

Використана література.

1. Лазор О.Д., Інституалізація публічної самоврядної влади в Україні: монографія/О.Д.Лазор. – Л.: РІДУ НАДУ, 2009. – 440 с..
2. Положення «Про державну реєстрацію статутів територіальних громад», затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 27 липня 1998 р. N 1150.

УДК 342.518

Романенко Є.О., д.н. з держ. упр., професор, Міжрегіональна академія управління персоналом

НЕЗВОРОТНІСТЬ РЕФОРМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Підвищення добробуту громадян неможливо без проведення структурних реформ у багатьох сферах. Запорукою успішного втілення будь-якої реформи є ефективне державне управління, без якого не можна ні перемогти у війні, ні подолати корупцію, ні залучити інвестиції, ні зробити економіку конкурентоспроможною на світовому ринку. Реформа державного управління – ключова реформа України. Без її впровадження всі інші реформи просто неможливі – їх не буде кому здійснювати.

Згідно з показниками Індексу світової конкурентоспроможності Світового економічного форуму за 2015 рік, Україна посідає 130 місце серед 144 країн у категорії "ефективність уряду", 103 місце в категорії "прозорість формування державної політики" та 115 місце в категорії "тягар державного регулювання".[1] Іншими словами, ми маємо надзвичайно великий та неефективний державний апарат.

У 2016 році, після прийняття закону «Про державну службу», реформа держуправління була визначена як один із ключових пріоритетів уряду. Урядом спільно з міжнародними партнерами – ЄС і програмою SIGMA – та громадянським суспільством було розроблено та ухвалено системне бачення змін, які потрібні для побудови ефективної моделі держуправління. В рамках зазначеної реформи був створений інститут держсекретарів з метою поділу політичних і адміністративних функцій в міністерствах. У червні 2016р. урядом було схвалено стратегію реформування державного управління на 2016-2020 рр. з чітким планом заходів її виконання. [2] А в грудні під час засідання Комітету асоціації було підписано Фінансову угоду з ЄС на підтримку реформи.

3 березня 2017 року в Клубі Кабміну була проведена сесія "Державне управління: Перезавантаження" яка зібрала більше 120 людей – вищі держслужбовці, співробітники офісів реформ, громадські експерти, науковці, керівники великих консалтингових, юридичних та рекрутингових компаній. Учасники зійшлися в тому, що ремонт тут не обійтись: потрібно міняти всю систему. Уряд в цілому має бути ефективним, тобто досягати своїх цілей з оптимальним використанням ресурсів та за умови мінімального побічного негативного впливу.

Для роботи з цими показниками держава має регуляторну систему – проте в Україні вона здебільшого імітаційна і не дозволяє реально контролювати якість рішень. Дослідження «Офісу ефективного регулювання» протягом останнього року показує, що для більш ніж 95 відсотків регуляторних документів неможливо встановити цілі їх прийняття. Це характеризує систему загалом. За таких умов про якісний аналіз ефективності рішень не йдеться. (Офіс ефективного регулювання (Better Regulation Delivery Office) – незалежна неурядова структура, створена за ініціатииви Міністерства економічного розвитку та торгівлі і західних партнерів: Світового банку та уряду Канади). Очевидно, що для реалізації процесу формування політики уряд повинен бути інституційно спроможним, зокрема, мати зручні процедури. Існуючі урядові процедури схожі на систему стоп-кранів, що стимулює учасників процесу до мінімізації персональних ризиків, а не до пошуку ефективних рішень.[3]

Існуюча система управління міністерств працює за моделлю, закладеною ще в 1956 році. Тоді міністерства України забезпечували контроль роботи заводів, шахт та підприємств. В сучасних умовах робота апарату міністерств має бути зосереджена на раціоналізації прийняття рішень і впровадженні цих рішень на рівні нормативних актів. Також має відбуватися координація підконтрольних міністерствам агентств і служб, які управляють держвласністю, безпосередньо взаємодіють з бізнесом та громадянами.

Існуюча система управління міністерств працює за моделлю, закладеною ще в 1956 році. Тоді міністерства України забезпечували контроль роботи заводів, шахт та підприємств. Все це привело до відсутності чіткого розуміння: для чого потрібні певні міністерства, користь для суспільства. Дублювання функцій між міністерствами, з одного боку, і відсутність відповідального міністерства за певні сфери формування державної політики. Нечіткий розподіл функцій між міністрами, їх заступниками, державними секретарями та керівниками структурних підрозділів. Надмірна централізація повноважень, розмитість відповідальності. Невисока кваліфікація персоналу, закостенілість та консерватизм радянських "традицій" управління, консерватизм, опір будь-яким змінам. Низька мотивація, не престижність.

Відсутність навичок сучасного менеджменту (управління проектами та процесами тощо). Відсутність свободи прийняття рішень, страх брати на себе відповідальність: система карає ініціативу. Низький рівень системи професійного навчання та підвищення кваліфікації державних службовців.

Низька якість підготовки проектів нормативно-правових актів, аргументація рішень на основі існуючих нормативно-правових актів, суперечності між ними.

Низька комунікація функцій, завдань та результатів роботи міністерств. Не пояснюється громадськості – що робиться, для чого та які результати? Неefективна система роботи зі зверненнями громадян, велика кількість яких просто паралізує профільну роботу міністерств. Відсутність автоматизації роботи із зверненнями та дорученнями.

Фактично ми маємо справу із системою менеджменту, що на десятки років відстає від управлінських практик у приватному бізнесі. В сучасних умовах робота апарату міністерств має бути зосереджена на раціоналізації прийняття рішень і впровадженні цих рішень на рівні нормативних актів. Також має відбуватися координація підконтрольних міністерствам агентств і служб, які управляють держвласністю, безпосередньо взаємодіють з бізнесом та громадянами.

Тому на порядку денному реформи у 2017 році – робота з процедурами, кадрами, структурами, які всі разом і утворюють систему державного управління в Україні.

На засіданні Кабінету Міністрів 18 серпня 2017 року уряд затвердив низку нормативних актів, що відкривають наступний етап реформи державного управління. Мета реформи державного управління – підвищення якості державної служби і публічної адміністрації в Україні в цілому, зокрема, через фокусування міністерств на своїй головній функції – формуванні державної політики, та значному посиленні кадрового складу державної служби. Зокрема, в рамках реформи держслужби Уряд розпочинає відкритий конкурс на нові посади в 10 пілотних міністерствах, а також Секретаріаті КМУ, Нацдержслужбі, Національному агентстві електронного урядування. Кабінет Міністрів України тимчасово збільшив чисельність співробітників 10 міністерств на 748 осіб та секретаріату уряду на 180 осіб для набору фахівців із питань реформ. Згідно з рішенням штатну чисельність до 1 травня 2018 року має бути збільшено в Міністерстві аграрної політики і продовольства на 22 людини; Міністерстві енергетики та вугільної промисловості - 63, Міністерстві інфраструктури - 33, Міністерстві культури - 44, Міністерстві освіти і науки - 77, Міністерстві регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства - 130, Міністерстві соціальної політики - 88, Міністерстві фінансів - 98, Міністерстві юстиції - 60 і Міністерстві охорони здоров'я - 55, але з 1 січня до 1 липня 2018 - 133. Крім того, було збільшено чисельність секретаріату Кабінету міністрів на 180 осіб, Національного агентства з питань державної служби - 11 осіб, Національного агентства з питань електронного урядування - 20 осіб. Таким чином, загалом планується набрати 959 фахівців з реформ.

Кабінет Міністрів збільшив граничну чисельність співробітників секретаріату уряду на 180, з 648 до 828 осіб. При цьому чисельність апарату прем'єр-міністра залишилася незмінною, в кількості 40 осіб. Вказаним документом Кабмін передбачив створення в структурі секретаріату уряду директорату координації державних політик і стратегічного планування, директорату публічної адміністрації, директорату цифрового розвитку уряду, директорату моніторингу та контролю, урядового офісу координації європейської та євроатлантичної інтеграції. [4]

Відповідно до рішень, затверджених Кабінетом Міністрів, у пілотних міністерствах будуть створені нові структурні підрозділи – директорати політики, а також директорати стратегічного планування та євроінтеграції,

що зосередять на собі ключову функцію міністерств – формування політики у підзвітних сферах. Для заміщення посад керівників директоратів, а також їх співробітників (державних експертів), будуть проведені відкриті конкурси. Основним завданням нових держслужбовців стане формування державної політики у сферах своєї відповідальності, стратегічне планування та євроінтеграція.

Уряд розраховує, що завдяки відкритим конкурсам, державна служба поповниться значною кількістю нових фахівців із бізнесу, громадського сектору, а також з найкращих працівників у державному секторі. Кандидати на всі наявні вакансії будуть відбиратися шляхом проведення прозорого конкурсу за міжнародними стандартами підбору персоналу. Конкурси на нові посади, які з'являться у міністерствах під час реформи державної служби, розпочалися 11 вересня.

Уряд також розробив єдиний портал (career.gov.ua), на якому будуть зібрані вакансії фахівців з питань реформ та на якому можна буде подати документи на конкурс он-лайн. Вакансії на ньому будуть додаватись самими міністерствами з вересня 2017 року.

ЄС в серпні 2017 року повідомив, що надає допомогу понад 100 мільйонів євро для проведення реформи державного управління, якщо буде виконання конкретних умов, необхідних для успішної реформи в період між 2017-2020 роками. У диппредставництві закликали Київ продовжити формувати секретаріат кабінету міністрів, завершити реорганізацію міністерств шляхом усунення не пов'язаних з політикою функцій і провести повномасштабну і постійну реформу заробітної плати.[5]

Таким чином реальних перешкод для швидкої трансформації державного управління немає – є бажання уряду, бачення змін, біля 220 тисячі фахівців та значні кошти міжнародної технічної допомоги.

1. <http://reports.weforum.org/global-competitiveness-report-2015-2016/economies/#economy=UKR>

2/ Деякі питання реформування державного управління України. Розпорядження Кабінету міністрів України від 24 червня 2016 р. № 474-р.

3. [WWW. Pravda.com.ua/articles/2017/03/31/7139815/](http://www.pravda.com.ua/articles/2017/03/31/7139815/)

4. Деякі питання реалізації комплексної реформи державного управління. Постанова Кабінету міністрів України від 18 серпня 2017 р. № 647.

5. <http://argumentua.com/novosti/s-vid-lit-ponad-100-m-lion-v-vro-dlya-provedennya-v-ukra-n-reformi-derzhupravl-nnya>

УДК 342

Сосницька Н.В., Рівненська обласна державна адміністрація

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ РЕФОРМИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Конституцією України передбачено, що земля є основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави.

Використання земельних ресурсів потребує цілеспрямованого державного управління, що є однією з ключових проблем земельної реформи в Україні, яка до сьогодні не знайшла остаточного вирішення.

Основною метою управління земельними ресурсами є забезпечення потреб суспільства, що задовольняються на основі властивостей землі.

У пакеті реформ, які планується реалізувати впродовж найближчого часу, особлива увага надається реформі місцевого самоврядування.

Основними недоліками, що лягли в основу необхідності проведення децентралізації у сфері управління земельними ресурсами, є обмеження «земельної» юрисдикції органів місцевого самоврядування лише межами населених пунктів, що не виправдано ускладнює розвиток громад, зменшує матеріальну основу місцевого самоврядування. Негативно впливає на розвиток земельних відносин і розмежування повноважень із розпорядження землями, розташованими за межами населених пунктів між багатьма органами виконавчої влади, які здебільшого територіально розташовані у обласних центрах, що також не сприяє доступності адміністративних послуг, які вони надають, для населення.

Тому постає питання про зміну вказаної ситуації і передачу об'єднаним територіальним громадам у комунальну власність земель державної власності, розташованих за межами населених пунктів (крім тих, на яких розташовані об'єкти державної власності), що відображено пунктом 1.3.1 Розділу VII Угоди про коаліцію депутатських фракцій «Європейська Україна» в частині повсюдності юрисдикції місцевого самоврядування на рівні територіальних громад та пунктом 1.2 Розділу XI цієї Угоди, якою передбачається передача у комунальну власність земель державної власності, розташованих за межами населених пунктів, крім тих, на яких розташовані об'єкти державної власності. Відповідні положення передбачені також Концепцією реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, затвердженою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 01.04.2014 № 591-р, зокрема, розширення повноважень органів місцевого самоврядування щодо розпорядження земельними ділянками, у тому числі за межами населених пунктів.

Наукове видання

**ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ВЛАДИ, ПРОВЕДЕННЯ РЕФОРМ В УКРАЇНІ.
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ
ДЛЯ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД**

*Матеріали
I Міжнародної науково-методичної конференції*

19-20 жовтня 2017 року

Підписано до друку 11.10.2017 р. Формат 60x84 1/8. Папір офсет.

Гарнітура «PT Serif». Друк офсет.

Ум. друк. арк. 21,62. Наклад 100 пр. Зам. 69.

Видавництво «Волинські обереги».

33028 м. Рівне, вул. 16 Липня, 38; тел./факс: (0362) 62-03-97;

e-mail: oberegi97@ukr.net

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єкта
видавничої справи ДК № 270 від 07.12.2000 р.

Надруковано в друкарні видавництва «Волинські обереги».